

Ročník 1990

Zbierka zákonov

Česko-slovenská federatívna republika

ČESKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Čiastka 19

Vydaná 29. marca 1990

OBSAH:

81. ÚSTAVNÝ ZÁKON o zmene názvu Československej socialistickej republiky
82. ZÁKON o štátnom rozpočte federácie na rok 1990
83. ZÁKON o združovaní občanov
84. ZÁKON o zhromažďovacom práve
85. ZÁKON o petičnom práve
86. ZÁKON, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch
87. ZÁKON, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník
88. ZÁKON, ktorým sa menia a dopĺňajú predpisy o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva
89. ZÁKON, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon)
90. ZÁKON, ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 47/1956 Zb. o civilnom letectve (letecký zákon) v znení zákona č. 40/1964 Zb. a zákona č. 43/1979 Zb.

Opatrenia federálnych orgánov a orgánov republík

Opatrenie Štátnej banky československej, ktorým sa ustanovujú prípustné odchýlky od úrokovej sadzby z úveru poskytovaného bankám Štátnou bankou československou pri úrokovaní vkladov právnických osôb v bankách a sporiteľniach a úverov právnickým osobám od bánk a sporiteľní

81 ÚSTAVNÝ ZÁKON

z 29. marca 1990

o zmene názvu Československej socialistickej republiky

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto ústavnom zákone:

Č l á n o k I

Názov „Československá socialistická republika“ sa mení na „Česko-slovenská federatívna republika“.

Č l á n o k I I

Pokiaľ je v doterajších ústavných a iných zákonoch uvedený názov „Československá socialistická republika“, rozumie sa tým „Česko-slovenská federatívna republika“.

Č l á n o k I I I

Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

82

Z Á K O N

z 27. marca 1990

o štátnom rozpočte federácie na rok 1990

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

P R V Á Č A S Ť

Štátny rozpočet federácie na rok 1990

§ 1

(1) Celkové príjmy štátneho rozpočtu federácie sa určujú sumou 137 304 800 000 Kčs.

Celkové výdavky štátneho rozpočtu federácie sa určujú sumou 131 920 600 000 Kčs.

Celkový prehľad štátneho rozpočtu federácie je uvedený v prílohe č. 1.

(2) Z celkových výdavkov štátneho rozpočtu federácie tvoria:

- A. Účelové dotácie do štátnych rozpočtov republík
- Českej republike 31 697 345 000 Kčs
 - Slovenskej republike 20 113 205 000 Kčs
- z toho:

- I. dotácie na vybrané investičné akcie s dosahom pre celú federáciu a ďalší rozvoj republík
- Českej republike 10 631 500 000 Kčs
 - Slovenskej republike 6 478 900 000 Kčs

II. dotácie na vybrané neinvestičné akcie

- Českej republike 21 065 845 000 Kčs
- Slovenskej republike 13 634 305 000 Kčs

v tom:

- a) dotácie na družstevnú bytovú výstavbu
 - Českej republike 3 060 000 000 Kčs
 - Slovenskej republike 2 800 000 000 Kčs
- b) dotácie na individuálnu bytovú výstavbu
 - Českej republike 2 310 000 000 Kčs
 - Slovenskej republike 1 380 000 000 Kčs
- c) dotácie na modernizáciu bytového fondu
 - Českej republike 1 008 000 000 Kčs
 - Slovenskej republike 75 000 000 Kčs
- d) dotácie na štátne programy technického rozvoja
 - Českej republike 343 100 000 Kčs
 - Slovenskej republike 157 100 000 Kčs
- e) vybrané druhy cenových dotácií a intervencií
 - Českej republike 6 821 000 000 Kčs
 - Slovenskej republike 4 414 700 000 Kčs
- f) dotácie na ekonomické nástroje v zahraničnom obchode
 - Českej republike 6 796 300 000 Kčs
 - Slovenskej republike 4 475 100 000 Kčs

- g) dotácie na potreby brannej povahy včítane výskumných a vývojových úloh
- Českej republike 727 445 000 Kčs
 - Slovenskej republike 332 405 000 Kčs

B. Globálne dotácie

- Českej republike 2 582 355 000 Kčs
- Slovenskej republike 1 257 795 000 Kčs

C. Rozpočtová rezerva vlády Československej socialistickej republiky a ostatné účelové rezervy sa určujú sumou 2 329 000 000 Kčs.

Prehľad o účelových rezervách štátneho rozpočtu federácie je uvedený v prílohe č. 2.

(3) Prebytok štátneho rozpočtu federácie sa určuje sumou 5 384 200 000 Kčs.

§ 2

Podiel na výnose dane z obratu sa určuje vo výške 21 % pre Českú republiku a vo výške 29 % pre Slovenskú republiku.

§ 3

Limit výdavkov štátneho rozpočtu federácie na vládne úvery sa určuje sumou 4 198 mil. Kčs.

§ 4

Vláda Československej socialistickej republiky alebo na základe jej splnomocnenia minister financií môže upraviť ukazovatele štátneho rozpočtu federácie iba v súlade s opatreniami vlády týkajúcimi sa cenových, organizačných a metodických zmien spolu s vecnými zmenami vo väzbe na zmeny štátneho plánu a pri uvoľňovaní prostriedkov z rozpočtovej rezervy vlády Československej socialistickej republiky. Týmto opatreniami nesmie dôjsť k zhoršeniu výsledného salda príjmov a výdavkov štátneho rozpočtu federácie.

D R U H Á Č A S Ť

§ 5

Zákon č. 68/1989 Zb. o organizácii Českoslo-

venské štátne dráhy sa v § 21 dopĺňa o odsek 3, ktorý znie:

„(3) Federálne ministerstvo financií upraví všeobecne záväzným právnym predpisom spôsob financovania podnikovej spoločenskej spotreby Československých štátnych dráh.“.

T R E T I A Č A S Ť

§ 6

(1) Pre organizácie federálneho ministerstva spojov sa určuje mimoriadny odvod voľných zdrojov zo zisku do štátneho rozpočtu federácie v roku 1990 vo výške 1,0 mld Kčs.

(2) Odvod sa vykonáva najneskôr tretí deň pred koncom kalendárneho mesiaca vo výške jednej dvanástiny ustanovenej ročnej odvodovej povinnosti. V mesiaci apríli sa vykoná za mesiace január až apríl vo výške štyroch dvanástin ustanovenej ročnej odvodovej povinnosti.

Š T V R T Á Č A S Ť

§ 7

Ustanovenia zákona č. 194/1988 Zb. o pôsobnosti federálnych ústredných orgánov štátnej správy a zákona č. 129/1989 Zb. o rozpočtovej sústave Československej socialistickej republiky a o pravidlách hospodárenia s rozpočtovými prostriedkami (rozpočtové pravidlá), pokiaľ hovoria o komplexnom štátnom pláne hospodárskeho a sociálneho rozvoja ČSSR, rozpočtových výhladoch a prehľade o súhrne rozpočtových výhladov, ako aj o úhrnnom finančnom pláne, sa nepoužijú do doby ich novej právnej úpravy.

Účinnosť

§ 8

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1990.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Príloha č. 1 zákona č. 82/1990 Zb.

**Celkový prehľad
štátneho rozpočtu federácie**

P r í j m y	(v tisícoch Kčs)
Príjmy federálnych organizácií	
z hospodárstva	116 263 688
z vedy a techniky	369 879
z peňažných a technických služieb	17 694 231
zo spoločenských služieb a činností pre obyvateľstvo	128 028
z obrany a bezpečnosti	2 157 000
Správne poplatky od organizácií	160 000
Ostatné príjmy	531 974
Ú h r n	137 304 800
<hr/>	
V ý d a v k y	(v tisícoch Kčs)
Výdavky federálnych organizácií na	
hospodárstvo	26 884 949
vedu a techniku	4 401 069
peňažné a technické služby	5 582 716
spoločenské služby a činnosti pre obyvateľstvo	2 678 163
obranu a bezpečnosť	34 206 752
správu	2 516 251
S p o l u	76 269 900
z toho: Kancelária Federálneho zhromaždenia	100 536
Štátna komisia pre vedeckotechnický	
a investičný rozvoj	153 784
vojenské výdavky	31 180 000
Dotácie zo štátneho rozpočtu federácie do štátnych rozpočtov republík spolu	55 650 700
Ú h r n	131 920 600
P r e b y t o k	5 384 200

P r e h ľ a d
o účelových rezervách štátneho rozpočtu federácie

	(v tisícoch Kčs)
Rozpočtová rezerva vlády ČSSR	500 000
z toho účelová rezerva pre Kanceláriu Federálneho zhromaždenia	100 000
Ostatné účelové rezervy spolu	1 829 000
v tom:	
- rozvoj vedy a techniky	100 000
- investície organizácií výskumnej a vývojovej základne	29 000
- ekologické investície	500 000
- platové úpravy v školstve a zdravotníctve	900 000
- politické strany a voľby do zákonodárnych orgánov	300 000
Rezervy spolu	2 329 000

83

Z Á K O N

z 27. marca 1990

o združovaní občanov

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Úvodné ustanovenia

§ 1

(1) Občania majú právo slobodne sa združovať.

(2) Na výkon tohto práva nie je potrebné povolenie štátneho orgánu.

(3) Tento zákon sa nevzťahuje na združovanie občanov

- a) v politických stranách a politických hnutiach,
- b) na zárobkovú činnosť alebo na zabezpečenie riadneho výkonu určitých povolání,
- c) v cirkvách a náboženských spoločnostiach.

§ 2

(1) Občania môžu zakladať spolky, spoločnosti, zväzy, hnutia, kluby a iné občianske združenia, ako aj odborové organizácie (ďalej len „združenia“) a združovať sa v nich.

(2) Členmi združení môžu byť aj právnické osoby.

(3) Združenia sú právnickými osobami. Do ich postavenia a činnosti môžu štátne orgány zasahovať len v medziach zákona.

(4) Vojáci v činnnej službe nemôžu vytvárať odborové organizácie a združovať sa v nich. Rozsah oprávnení odborových organizácií združujúcich príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a zborov nápravnej výchovy pri uplatňovaní a ochrane ich sociálnych záujmov ustanoví osobitný zákon.

§ 3

(1) Nikto nesmie byť nútený k združovaniu, k členstvu v združeniach ani k účasti na ich činnosti. Zo združení môže každý slobodne vystúpiť.

(2) Nikomu nesmie byť občiansky na ujmu, že sa združuje, že je členom združení, že sa zúčastňuje na jeho činnosti alebo ho podporuje, alebo že stojí mimo neho.

(3) Práva a povinnosti člena združení upravujú stanovy združení.

§ 4

Nie sú dovolené združenia

- a) ktorých cieľom je popierať alebo obmedzovať osobné, politické alebo iné práva občanov pre ich národnosť, pohlavie, rasu, pôvod, politické alebo iné zmýšľanie, náboženské vyznanie a sociálne postavenie, roznečovať nenávisť a neznášanlivosť z týchto dôvodov, podporovať násilie alebo inak porušovať ústavu a zákony;
- b) ktoré sledujú dosahovanie svojich cieľov spôsobmi, ktoré sú v rozpore s ústavou a zákonmi;
- c) ozbrojené alebo s ozbrojenými zložkami; za také sa nepovažujú združenia, ktorých členovia držia alebo používajú strelné zbrane na športové účely alebo na výkon práva poľovníctva.

§ 5

Združenia nesmú vykonávať funkciu štátnych orgánov, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Nesmú riadiť štátne orgány a ukladať povinnosti občanom, ktorí nie sú ich členmi.

Registrácia a vznik združení

§ 6

(1) Združenie vzniká registráciou.

(2) Návrh na registráciu môžu podávať najmenej traja občania, z ktorých aspoň jeden musí byť starší ako 18 rokov (ďalej len „prípravný výbor“).¹⁾ Návrh podpíšu členovia prípravného výboru a uvedú svoje mená a priezviská, rodné čísla a bydliská. Ďalej uvedú, kto z členov starších ako 18 rokov je splnomocnencom oprávneným konať v ich mene. K návrhu pripoja stanovy vo dvoch vyhotoveniach, v ktorých musia byť uvedené:

- a) názov združení,
- b) sídlo,
- c) cieľ jeho činnosti,
- d) orgány združení, spôsob ich ustanovovania, určenie orgánov a funkcionárov oprávnených konať v mene združení,
- e) ustanovenia o organizačných jednotkách, pokiaľ budú zriadené a pokiaľ budú konať vo svojom mene,
- f) zásady hospodárenia.

(3) Pokiaľ stanovy neurčujú niečo iné, koná v mene združení až do vytvorenia orgánov uvedených v odseku 2 písm. d) prípravný výbor.

(4) Názov združení sa musí líšiť od názvu právnickej osoby, ktorá už vyvíja činnosť na území Československej socialistickej republiky.

1) § 8 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (úplné znenie č. 70/1983 Zb.).

§ 7

(1) Návrh na registráciu sa podáva Ministerstvu vnútra Českej republiky alebo Ministerstvu vnútra a životného prostredia Slovenskej republiky príslušnému podľa sídla združenia uvedeného v návrhu na registráciu (ďalej len „ministerstvo“).²⁾

(2) Ak návrh nemá náležitosti podľa § 6 ods. 2 a 4 (alebo ak sú údaje v ňom neúplné alebo nepresné), ministerstvo na to prípravný výbor bezodkladne, najneskôr do 5 dní od doručenia návrhu, upozorní s tým, že dokiaľ tieto vady nebudú odstránené, konanie o registrácii sa nezačne.

(3) Konanie o registrácii sa začne dňom, keď ministerstvu došiel návrh, ktorý nemá vady uvedené v odseku 2. O dni začatia ministerstvo bezodkladne upovedomí splnomocnenca prípravného výboru.

§ 8

(1) Ministerstvo registráciu odmietne, ak z predložených stanov združenia vyplýva, že

- a) ide o organizáciu uvedenú v § 1 ods. 3,
- b) stanovy nie sú v súlade s § 3 ods. 1 a 2,
- c) ide o nedovolené združenie (§ 4),
- d) ciele združenia sú v rozpore s požiadavkami uvedenými v § 5.

(2) O odmietnutí registrácie rozhodne ministerstvo do 10 dní odo dňa začatia konania. Rozhodnutie doručí splnomocnencovi prípravného výboru.³⁾

(3) Proti rozhodnutiu o odmietnutí registrácie môžu členovia prípravného výboru podať do 60 dní odo dňa, keď rozhodnutie bolo ich splnomocnencovi doručené, opravný prostriedok na najvyšší súd republiky.

(4) Súd rozhodnutie ministerstva zruší, ak neboli dané dôvody na odmietnutie registrácie. Deň právoplatnosti takého rozhodnutia súdu je dňom registrácie združenia. Na žiadosť splnomocnenca prípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovenie stanov, na ktorom vyznačí deň registrácie.

(5) Ak splnomocnencovi prípravného výboru nebolo do 40 dní od začatia konania doručené rozhodnutie ministerstva o odmietnutí registrácie, združenie vznikne dňom nasledujúcim po uplynutí tejto lehoty; tento deň je dňom registrácie. Na žiadosť splnomocnenca prípravného výboru mu ministerstvo zašle jedno vyhotovenie stanov, na ktorom vyznačí deň registrácie.

§ 9

(1) Pokiaľ ministerstvo nezistí dôvod na odmietnutie registrácie, vykoná do 10 dní od

začatia konania registráciu a v tejto lehote zašle splnomocnencovi prípravného výboru jedno vyhotovenie stanov, na ktorom vyznačí deň registrácie, ktorým je deň odoslania. O registrácii sa nevydáva rozhodnutie v správnom konaní.

(2) Vznik združenia, jeho názov a sídlo oznámi ministerstvo do 7 dní po registrácii Federálnemu štatistickému úradu, ktorý vedie evidenciu združení vyvíjajúcich činnosť na území Československej socialistickej republiky; to platí aj pre vznik združenia podľa § 8 ods. 4 a 5.

§ 10

Ak združenie registrované v Českej republike hodlá vyvíjať činnosť aj na území Slovenskej republiky, oznámi to jej ministerstvu a priloží overený odpis stanov s vyznačením dňa registrácie. To isté platí, ak hodlá vyvíjať činnosť na území Českej republiky združenie registrované ministerstvom Slovenskej republiky.

§ 11

(1) Zmenu stanov oznámi združenie písomne ministerstvu do 15 dní od jej schválenia a pripojí vo dvoch vyhotoveniach text zmeny.

(2) Ak zmena stanov nie je v súlade s ustanoveniami § 6 ods. 2 a 4 alebo ak sú uvedené údaje neúplné alebo nepresné alebo ak sú dôvody na odmietnutie registrácie podľa § 8 ods. 1, ministerstvo na to združenie bezodkladne upozorní. Združenie je povinné tieto závady odstrániť do 60 dní odo dňa doručenia tohto upozornenia a v lehote ďalších 10 dní o tom ministerstvo upovedomiť. Ak tak neurobí, ministerstvo združenie rozpustí; proti rozhodnutiu ministerstva možno podať opravný prostriedok na najvyšších súdoch republik.

(3) Ak nie je dôvod na postup podľa odseku 2, zašle ministerstvo združeniu do 10 dní od doručenia tohto oznámenia podľa odseku 1 jedno vyhotovenie zmeny stanov, na ktorom vyznačí, že berie zmenu na vedomie.

(4) Ak združenie vyvíja činnosť aj na území druhej republiky (§ 10), zašle do 30 dní jej ministerstvu overený odpis zmeny stanov, ktorú vzalo na vedomie ministerstvo tej republiky, na ktorej území má združenie sídlo.

Zánik združenia

§ 12

(1) Združenie zaniká

- a) dobrovoľným rozpustením alebo zlúčením s iným združením,
- b) právoplatným rozhodnutím ministerstva o jeho rozpustení.

2) Zákon ČNR č. 2/1969 Zb. o zriadení ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy Českej socialistickej republiky v znení neskorších predpisov.

Zákon SNR č. 207/1968 Zb. o zriadení ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky v znení neskorších predpisov.

3) § 244 -250 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnkov.

(2) Pokiaľ stanovy združenia neurčujú spôsob dobrovoľného rozpustenia alebo zlúčenia s iným združením, rozhoduje o ňom jeho najvyšší orgán. Tento orgán oznámi zánik združenia do 15 dní príslušnému ministerstvu.

(3) Ak ministerstvo zistí, že združenie vyvíja činnosť,

- a) ktorá je vyhradená politickým stranám a politickým hnutiam alebo organizáciám združujúcim občanov na zárobkovú činnosť alebo na vykonávanie náboženstva alebo viery v cirkvách a náboženských spoločnostiach (§ 1 ods. 3);
- b) ktorá porušuje zásady uvedené v § 3 ods. 1 a 2;
- c) ktorá je v rozpore s § 4 alebo § 5;

bez meškania ho na to upozorní a vyzve ho, aby od takej činnosti upustilo. Ak združenie v tejto činnosti pokračuje, ministerstvo ho rozpustí. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd republiky.

(4) Pri preskúmaní rozhodnutia podľa § 11 ods. 2 a § 12 ods. 3 postupuje súd podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o preskúmaní rozhodnutí iných orgánov.³⁾ Opravný prostriedok má odkladný účinok; ak sú pre to závažné dôvody, môže súd na dobu do právoplatnosti svojho rozhodnutia činnosť združenia pozastaviť. Po túto dobu smie združenie vykonávať len činnosť nevyhnutnú na plnenie svojich povinností podľa zákona. Súd rozhodnutie ministerstva zruší, ak neboli dané dôvody na rozpustenie združenia.

(5) Ak ministerstvo zistí (§ 7 a 10), že spôsobom uvedeným v § 12 ods. 3 koná organizačná jednotka združenia, ktorá je oprávnená konať vo svojom mene, postupuje obdobne spôsobom tam uvedeným. Ustanovenie podľa odseku 4 platí obdobne.

§ 13

(1) Pre hospodárenie združenia platí osobitný zákon.⁴⁾

(2) Pri zániku združenia sa vykoná majetkové vyporiadanie.

(3) Pri zániku združenia podľa § 12 ods. 1 písm. b) vykoná jeho majetkové vyporiadanie⁴⁾ likvidátor určený ministerstvom.

(4) Spôsobom uvedeným v odseku 3 sa postupuje tiež pri zániku združenia podľa § 12 ods. 1 písm. a), ak niet jeho orgánu, ktorý by majetkové vyporiadanie vykonal.

§ 14

Zánik združenia oznámi ministerstvo Federálnemu štatistickému úradu do 7 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedelo.

4) Zákon č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník (úplné znenie č. 80/1989 Zb.).

5) Zákon č. 84/1990 Zb. o zhromažďovaní práve.

6) Zákon č. 85/1990 Zb. o petičnom práve.

§ 15

Súdna ochrana

(1) Ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.

(2) Návrh na preskúmanie nemá odkladný účinok. Súd však môže v odôvodnených prípadoch výkon napadnutého rozhodnutia pozastaviť.

§ 16

Zmluvy o súčinnosti

(1) Združenia môžu medzi sebou uzavierať zmluvy o súčinnosti na dosiahnutie určitého cieľa, prípadne na uplatňovanie iného spoločného záujmu. Na platnosť zmluvy treba písomnú formu.

(2) Zmluvou o súčinnosti sa vymedzí účel súčinnosti, spôsob jej vykonávania, práva a povinnosti zúčastnených združení a prostriedky, ktorými na súčinnosť prispievajú.

(3) Na základe zmluvy o súčinnosti môže vzniknúť nová právnická osoba, pre ktorú platia obdobne ustanovenia o hospodárskych zariadeniach spoločenských organizácií.⁴⁾

(4) Zmluvou o súčinnosti sa môže vytvoriť zväz zúčastnených združení, ktorý je právnickou osobou. Pre zväz platia obdobne ustanovenia tohto zákona.

(5) V zmluve o súčinnosti sa môže ustanoviť, že zmluva stratí účinnosť dohodou zúčastnených združení, dosiahnutím cieľa, pre ktorý bola uzavretá, alebo inou skutočnosťou v zmluve uvedenu.

Spoločné ustanovenia

§ 17

Ak sú schôdze alebo iné zhromaždenia združenia prístupné verejnosti, majú prítomní občania povinnosti účastníkov zhromaždenia.⁵⁾ Nesmú zasahovať do rokovania, pokiaľ predsedajúci nerozhodne inak.

§ 18

V súlade s cieľmi svojej činnosti majú združenia právo obracať sa na štátne orgány s petíciami.⁶⁾

Prechodné a záverečné ustanovenia

§ 19

(1) Za združenia už vzniknuté podľa tohto zákona sa považujú dobrovoľné organizácie, ktoré vznikli po 30. septembri 1951 alebo ktoré boli za dobrovoľné organizácie vyhlásené podľa zákona č. 68/1951 Zb. o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach a ktoré nezanikli. Tieto organizácie sú iba povinné do 30. júna 1990 oznámiť ministerstvu uvedenému v § 7 ods. 1, prípadne § 11 svoj názov, sídlo a stanovky.

(2) Spolky vzniknuté pred 1. októbrom 1951 sa považujú za združenia už vzniknuté podľa tohto zákona, pokiaľ nezanikli. Sú povinné do 30. júna 1990 oznámiť ministerstvu uvedenému v § 7 ods. 1, prípadne § 11 ods. 4 svoj názov a sídlo. Pokiaľ toto neurobia, ministerstvo sa ich opýta, či hodlajú naďalej vyvíjať činnosť. Ak spolok nesplní povinnosť podľa druhej vety ani do 31. 12. 1990, bude sa predpokladať, že týmto dňom zanikol.

(3) Údaje o združeniach (§ 9 ods. 2) uvedených v odsekoch 1 a 2 oznámi ministerstvo (§ 7 ods. 1) Federálnemu štatistickému úradu na evidenciu.

§ 20

Zákon č. 116/1985 Zb. o podmienkach činnosti organizácií s medzinárodným prvkom v Československej socialistickej republike zostáva nedotknutý.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

84**ZÁKON**

z 27. marca 1990

o zhromažďovacom práve

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Úvodné ustanovenia

§ 1

(1) Občania majú právo pokojne sa zhromažďovať.

(2) Výkon tohto práva slúži občanom na využívanie slobody prejavu a ďalších ústavných práv

§ 21

Zrušujú sa

1. zákon č. 68/1951 Zb. o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach v znení neskorších predpisov, pokiaľ ide o dobrovoľné organizácie;
2. vyhláška Ministerstva vnútra č. 320/1951 Ú. l. (č. 348/1951 Ú. v.) o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach v znení vyhlášky ministra vnútra č. 158/1957 Ú. l., pokiaľ ide o dobrovoľné organizácie;
3. vládne nariadenie č. 30/1939 Zb. o tvorení zvláštnych združení, nepodliehajúcich platným predpisom o združovaní, a o dozore na ne;
4. § 2 zákona č. 126/1968 Zb. o niektorých prechodných opatreniach na upevnenie verejného poriadku;
5. § 2 ods. 8 písm. c) zákona č. 128/1970 Zb. o vymedzení pôsobnosti Československej socialistickej republiky vo veciach vnútorného poriadku a bezpečnosti;
6. § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 194/1988 Zb. o pôsobnosti federálnych ústredných orgánov štátnej správy.

§ 22

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. májom 1990.

a slobôd, na výmenu informácií a názorov a na účasť na riešení verejných a iných spoločných záležitostí vyjadrením postojov a stanovísk.

(3) Za zhromaždenie sa podľa tohto zákona považujú aj pouličné sprievody a manifestácie.

(4) Na zhromaždenie nie je potrebné predchádzajúce povolenie štátneho orgánu.

(5) Sú zakázané zhromaždenia v okruhu 100 metrov od budov zákonodarných zborov alebo od miest, kde tieto zbory rokujú.

§ 2

Za zhromaždenia podľa tohto zákona sa nepovažujú:

- a) zhromaždenia osôb súvisiace s činnosťou štátnych orgánov upravené inými právnymi predpismi;
- b) zhromaždenia súvisiace s poskytovaním služieb;
- c) iné zhromaždenia neslúžiace účelu uvedenému v § 1 ods. 2.

Zvolanie zhromaždenia

§ 3

Zhromaždenie môže zvolať občan starší ako 18 rokov alebo československá právnická osoba alebo skupina osôb (ďalej len „zvolávateľ“).

§ 4

(1) Zhromaždenia sa musia oznamovať národnému výboru (§ 16) s výnimkou:

- a) zhromaždení usporadúvaných právnickými osobami prístupných len ich členom alebo pracovníkom a menovite pozvaným hosťom;
- b) zhromaždení usporadúvaných cirkvami alebo náboženskými spoločnosťami v kostole alebo v inej modlitebni, procesii, púti a iných sprievodov a zhromaždení slúžiacich na prejavy náboženského vyznania;
- c) zhromaždení konaných v obydlíach občanov;
- d) zhromaždení menovite pozvaných osôb v uzavretých priestoroch.

(2) Na zhromaždenie, ktoré podlieha oznamovacej povinnosti, môže národný výbor vyslať svojho zástupcu, ktorému je zvolávateľ povinný vytvoriť podmienky pre riadne plnenie jeho úloh, najmä mu umožniť sledovanie priebehu zhromaždenia a vykonanie úkonov nevyhnutných na prípadné rozpustenie zhromaždenia.

(3) Národný výbor môže určiť miesto v obci, kde možno konať zhromaždenie na účel uvedený v § 1 ods. 2 bez oznámenia. Pritom môže určiť dobu, v ktorej sa také zhromaždenia nesmú konať.

§ 5

(1) Zvolávateľ je povinný zhromaždenie písomne oznámiť národnému výboru tak, aby národný výbor oznámenie dostal aspoň 5 dní vopred. Národný výbor môže v odôvodnených prípadoch prijať oznámenie aj v kratšej lehote. Za právnickú osobu predloží oznámenie ten, kto je v tejto veci splnomocnený konať v jej mene. Oznámenie sa môže predložiť aj osobne v pracovný deň v dobe medzi ôsmou a pätnástou hodinou. Národný výbor vytvorí podmienky, aby sa oznámenia mohli riadne prijímať.

(2) V oznámení musí zvolávateľ uviesť:

- a) účel zhromaždenia, deň a miesto jeho konania

a čas začatia; ak ide o zhromaždenie na verejnom priestranstve, aj predpokladaný čas jeho ukončenia;

- b) predpokladaný počet účastníkov zhromaždenia;
- c) opatrenia, ktoré urobí, aby sa zhromaždenie konalo v súlade so zákonom, najmä počet usporiadateľov, ktorých na organizáciu zhromaždenia určí, a spôsob ich označenia;
- d) ak má ísť o pouličný sprievod, východiskové miesto, cestu a miesto ukončenia;
- e) meno, priezvisko, rodné číslo a bydlisko zvolávateľa, u právnickej osoby jej názov a sídlo a meno, priezvisko a bydlisko toho, kto je splnomocnený v tejto veci konať v jej mene;
- f) meno, priezvisko a bydlisko toho, kto je splnomocnený konať v zastúpení zvolávateľa.

(3) Ak sa má zhromaždenie konať pod šírom nebom mimo verejných priestranstiev, je zvolávateľ povinný k oznámeniu priložiť súhlas toho, kto je vlastníkom, prípadne užívateľom pozemku.

(4) Ak sa oznámenie predloží osobne, národný výbor to zvolávateľovi písomne potvrdí s uvedením dňa a hodiny, keď bola oznamovacia povinnosť splnená.

(5) Ak zvolávateľ neuvedie údaje podľa odseku 2 a odseku 3 alebo ak sú uvedené údaje neúplné alebo nepresné, národný výbor na to zvolávateľa pri osobnom predložení oznámenia upozorní s tým, že ak tieto vady nebudú odstránené, nepôjde o platné oznámenie. Zvolávateľ je oprávnený na mieste oznámenie potrebným spôsobom doplniť alebo upraviť. Ak bolo oznámenie predložené iným spôsobom, národný výbor zvolávateľa na vady bezodkladne písomne upozorní. Povinnosť zvolávateľa podľa odseku 1 je splnená, ak vady oznámenia boli odstránené v lehote tam uvedenej.

§ 6

Oprávnenia a povinnosti zvolávateľa

(1) Zvolávateľ je oprávnený robiť všetky opatrenia na zvolanie zhromaždenia. Najmä je oprávnený v súlade s oznámeným účelom zhromaždenia osobne alebo písomne alebo inak pozývať na účasť na ňom. Zvolávateľ má tiež právo, aby pozvanie na zhromaždenie bolo vo vhodnom čase vyhlásené miestnym rozhlasom. Národné výbory a iné štátne orgány a organizácie podľa možností a okolností poskytujú zvolávateľovi pomoc.

(2) Oprávnenie zvolávateľa podľa odseku 1 zaniká, ak nebola platne splnená oznamovacia povinnosť podľa § 5 alebo ak bolo zhromaždenie zakázané.

(3) Ak je dôvodná obava, že zhromaždenie bude rušené, môže zvolávateľ požiadať národný výbor alebo príslušný útvar Verejnej bezpečnosti, aby sa zhromaždeniu poskytla ochrana.

(4) Zvolávateľ je oprávnený vydávať priamo alebo s pomocou usporiadateľov účastníkom pokyny na zabezpečenie riadneho priebehu zhromaždenia.

(5) Zvolávateľ je povinný

- a) poskytnúť národnému výboru na jeho žiadosť súčinnosť nevyhnutnú na zabezpečenie riadneho priebehu zhromaždenia a splniť povinnosti ustanovené osobitnými právnymi predpismi;
- b) zabezpečiť potrebný počet spôsobilých usporiadateľov starších ako 18 rokov;
- c) riadiť priebeh zhromaždenia tak, aby sa podstatne neodchylovalo od účelu zhromaždenia uvedeného v oznámení;
- d) dávať záväzné pokyny usporiadateľom;
- e) dbať o pokojný priebeh zhromaždenia a robiť opatrenia, aby sa nenarušoval;
- f) zhromaždenie ukončiť.

(6) Ak sa zvolávateľovi pri narušení pokojného priebehu zhromaždenia nepodarí zaistiť nápravu, požiada o potrebnú pomoc národný výbor alebo útvary Verejnej bezpečnosti. Môže tak urobiť tiež, ak sa účastníci po ukončení zhromaždenia pokojne nerozídu.

(7) Ak zo zhromaždenia vzíde petícia, postupuje sa podľa osobitných predpisov.¹⁾

(8) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov sa primerane vzťahujú aj na zhromaždenia, ktoré sa podľa § 4 nemusia oznamovať.

§ 7

Povinnosti účastníkov zhromaždenia

(1) Účastníci zhromaždenia sú povinní dbať na pokyny zvolávateľa a usporiadateľov podľa § 6 a zdržať sa všetkého, čo by narušilo riadny a pokojný priebeh zhromaždenia.

(2) Po ukončení zhromaždenia sú jeho účastníci povinní pokojne sa rozísť. Ak je zhromaždenie rozpustené, sú povinní bez meškania opustiť miesto zhromaždenia. V rozchode sa im nesmie žiadnym spôsobom brániť.

(3) Účastníci zhromaždenia nesmú mať pri sebe strelné zbrane alebo výbušniny. Takisto nesmú mať pri sebe iné predmety, ktorými možno ublížiť na zdraví, ak možno z okolností alebo zo správania účastníkov usudzovať, že sa majú použiť na násilie alebo hrozbu násilím.

Úlohy národného výboru

§ 8

Národný výbor môže s ohľadom na miestne podmienky alebo na verejný poriadok navrhnúť zvolávateľovi, aby sa zhromaždenie konalo na inom mieste alebo v iný čas.

§ 9

Národný výbor môže zvolávateľovi uložiť, aby zhromaždenie konané vo večerných hodinách bolo ukončené tak, aby nedošlo k neprimeranému rušeniu nočného pokoja.

§ 10

(1) Národný výbor, ktorému sa zhromaždenie oznámilo, ho zakáže, ak by oznámený účel zhromaždenia smeroval k výzve:

- a) popierať alebo obmedzovať osobné, politické alebo iné práva občanov pre ich národnosť, pohlavie, rasu, pôvod, politické alebo iné zmýšľanie, náboženské vyznanie a sociálne postavenie alebo na rozniecovanie nenávisť a neznášanlivosti z týchto dôvodov;
- b) dopúšťať sa násilia alebo hrubej neslušnosti;
- c) inak porušovať ústavu a zákony.

(2) Národný výbor zhromaždenie zakáže aj vtedy, ak

- a) sa má konať na mieste, kde by účastníkom hrozilo závažné nebezpečenstvo pre ich zdravie,
- b) na rovnakom mieste a v rovnaký čas sa má podľa skôr doručeného oznámenia konať zhromaždenie a medzi zvolávateľmi nedošlo k dohode o úprave času jeho konania; ak nemožno určiť, ktoré oznámenie bolo doručené skôr, rozhodne sa za účasti zástupcov zvolávateľov žrebovaním.

(3) Národný výbor môže zhromaždenie zakázať, ak sa má konať v mieste, kde by potrebné obmedzenie dopravy a zásobovania bolo v závažnom rozpore so záujmom obyvateľstva, ak možno bez neprimeraných ťažkostí konať zhromaždenie inde bez toho, že by sa tým zmaril oznámený účel zhromaždenia.

(4) Národný výbor nemôže zhromaždenie zakázať z dôvodov uvedených v odsekoch 2 a 3, ak zvolávateľ prijal návrh národného výboru podľa § 8.

§ 11

(1) O zákaze zhromaždenia (§ 10) alebo čase jeho ukončenia (§ 9) rozhodne národný výbor bezodkladne, najneskôr však do troch dní od okamihu, keď dostal platné oznámenie.

(2) Národný výbor písomné vyhotovenie rozhodnutia vyvesí na svojej úradnej tabuli a rozhodnutie vyhlási miestnym rozhlasom alebo iným obdobným spôsobom; pokiaľ sa má zhromaždenie konať na území dvoch alebo viacerých obcí, národný výbor zabezpečí, aby jeho rozhodnutie bolo vyhlásené v obciach, v ktorých sa zhromaždenie má konať. Vyvesením na úradnej tabuli je rozhodnutie zvolávateľovi doručené. Na žiadosť zvolávateľa mu národný výbor vydá písomné vyhoto-

1) Zákon č. 85/1990 Zb. o petičnom práve.

venie rozhodnutia. Pokiaľ národný výbor v lehote uvedenej v odseku 1 nevyvesí písomné vyhotovenie rozhodnutia na svojej úradnej tabuli, môže zvolávateľ zhromaždenie usporiadať.

(3) Proti rozhodnutiu národného výboru podľa odseku 1 môže zvolávateľ do 15 dní od doručenia podať opravný prostriedok²⁾ na súde, ku ktorému priloží písomné vyhotovenie rozhodnutia.²⁾ Pre konanie platia obdobne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o preskúmaní rozhodnutí iných orgánov.³⁾ Opravný prostriedok nemá odkladný účinok. Súd rozhodne do troch dní. Rozhodnutie zruší, ak neboli dané dôvody k zákazu zhromaždenia. Zvolávateľ je potom oprávnený zhromaždenie usporiadať podľa pôvodného oznámenia alebo neskôr tak, aby sa zhromaždenie uskutočnilo do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Ak zhromaždenie usporiada v neskoršej dobe, upovedomí o tom národný výbor najneskôr 1 deň pred konaním zhromaždenia.

§ 12

(1) Ak sa zhromaždenie koná, hoci bolo zakázané, zástupca národného výboru vyzve zvolávateľa, aby zhromaždenie bez meškania ukončil. Pokiaľ zvolávateľ neurobí účinné opatrenia, aby sa účastníci pokojne rozišli, oznámi zástupca národného výboru účastníkom, že zhromaždenie je rozpustené, a vyzve ich, aby sa pokojne rozišli. Oznámenie musí obsahovať dôvody na rozpustenie a upozornenie na následky neuposlúchnutia tejto výzvy a musí sa urobiť takým spôsobom, aby bolo účastníkom zrozumiteľné a aby sa s ním všetci účastníci zhromaždenia mohli oboznámiť.

(2) Za neprítomnosti zástupcu národného výboru môže zhromaždenie uvedené v odseku 1 rozpustiť spôsobom tam ustanoveným aj príslušník Verejnej bezpečnosti v službe.

(3) Zhromaždenie, ktoré sa koná bez toho, že bolo oznámené podľa § 5, bude spôsobom uvedeným v odseku 1 rozpustené, ak nastali okolnosti, ktoré by odôvodnili jeho zákaz podľa § 10 ods. 1 až 3. To platí aj pre zhromaždenia, ktoré neboli zvolané. Zodpovednosť zvolávateľov za priestupok nie je dotknutá, aj keď zhromaždenie nebolo rozpustené.

(4) Spôsobom uvedeným v odseku 1 sa postupuje aj vtedy, ak zhromaždenie konané vo večerných hodinách pokračuje aj po určenom čase ukončenia (§ 9).

(5) Zhromaždenie, ktoré bolo oznámené a nebolo zakázané, môže byť spôsobom uvedeným v odseku 1 rozpustené, ak sa podstatne odchyľilo od oznámeného účelu takým spôsobom, že v priebehu zhromaždenia nastali okolnosti, ktoré by odôvodnili jeho

zákaz podľa § 10 ods. 1.

(6) Zhromaždenia uvedené v odseku 3 a v odseku 5 môže zástupca národného výboru rozpustiť spôsobom ustanoveným v odseku 1, ak účastníci zhromaždenia páchajú trestné činy a nápravu sa nepodarilo zaistiť iným spôsobom, najmä zákrokom proti jednotlivým páchatelom. V neprítomnosti zástupcu národného výboru tak môže urobiť náčelník príslušného útvaru Verejnej bezpečnosti alebo veliaci príslušník.

§ 13

Proti rozpusteniu zhromaždenia môže zvolávateľ alebo účastník zhromaždenia do 15 dní podať námietky na súde. Súd rozhodne, či zhromaždenie bolo alebo nebolo rozpustené v súlade so zákonom. Pre konanie platia obdobne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o preskúmaní rozhodnutí iných orgánov.²⁾

§ 14

Priestupok proti zhromažďovaciemu právu

(1) Tomu, kto zvoláva alebo usporadúva zhromaždenie bez toho, že by splnil oznamovaciu povinnosť, alebo usporadúva zhromaždenie, ktoré bolo zakázané, alebo závažne poruší inú povinnosť zvolávateľa podľa tohto zákona, môže byť uložená pokuta do výšky 1 000,- Kčs.

(2) Rovnaká pokuta môže byť uložená tomu, kto

- a) neuposlúchne poriadkové opatrenia zvolávateľa alebo určených usporiadateľov zhromaždenia alebo týmto osobám bráni v plnení ich povinnosti;
- b) neoprávnenne sťažuje účastníkom zhromaždenia prístup na zhromaždenie alebo im v tom bráni;
- c) ako účastník zhromaždenia má pri sebe strelnú zbraň alebo výbušninu alebo iné predmety, ktorými možno ublížiť na zdraví, a ak možno z okolností alebo z jeho správania usudzovať, že sa majú použiť na násilie alebo hrozbu násilím;
- d) neoprávnenne vnikne do zhromaždenia;
- e) neprístojným správaním bráni účastníkom v splnení účelu zhromaždenia;
- f) bráni účastníkom, aby sa pokojne rozišli.

(3) Inak o priestupku a jeho prejednaní platia všeobecné predpisy.³⁾

2) Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (§ 244 – 250).

3) Zákon č. 60/1961 Zb. o úlohách národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Spoločné ustanovenia

„§ 197b

§ 15

Na zhromaždenia občanov na účel uvedený v § 1 ods. 2, ktoré neboli zvolané (§ 5), sa vzťahujú § 1, 2, § 4 ods. 3, § 7, § 12 ods. 3 a 6, § 13 a 14.

§ 16

Pre konanie podľa § 11 tohto zákona platia ustanovenia § 3 ods. 1 až 3, § 46, 47 a 52 zákona o správnom konaní.⁴⁾ Konanie sa považuje za začaté dňom, keď národný výbor dostal oznámenie; účastníkom konania je zvolávateľ.

§ 17

Ak je v tomto zákone lehota určená počtom dní, rozumie sa jedným dňom doba 24 hodín od udalosti, ku ktorej sa lehota viaže.

§ 18

Verejným priestranstvom sa na účely tohto zákona rozumie pozemné komunikácie (s výnimkou neverejných účelových komunikácií⁵⁾) ako námestia, triedy a ulice, ako aj ďalšie priestory pod šírym nebom prístupné každému bez obmedzenia.

§ 19

Ustanovenia zákonov o mimoriadnych opatreniach v dobe výnimočných pomerov alebo vojny a o opatreniach proti šíreniu prenosných chorôb nie sú týmto zákonom dotknuté.

§ 20

Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov sa dopĺňa tak, že za § 197a sa vkladá nový § 197b, ktorý včítane nadpisu znie:

Porušenie slobody združovania a zhromažďovania

(1) Kto iného násilím alebo hrozbami obmedzuje vo výkone jeho združovacieho alebo zhromažďovacieho práva, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo nápravným opatrením alebo peňažným trestom.

(2) Kto sa násilím alebo hrozbami protiví poriadkovým opatreniam zvolávateľa alebo určeným usporiadateľom zhromaždenia, ktoré podlieha oznamovacej povinnosti, potresce sa odňatím slobody až na jeden rok alebo nápravným opatrením alebo peňažitým trestom.“.

§ 21

Zrušovacie ustanovenie

Zrušujú sa:

1. zákon č. 68/1951 Zb. o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach v znení neskorších predpisov, pokiaľ ide o zhromaždenia;
2. vyhláška ministra vnútra č. 320/1951 Ú. l. (č. 348/1951 Ú.v.) o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach v znení neskorších predpisov, pokiaľ ide o zhromaždenia;
3. § 1 a 3 zákona č. 126/1968 Zb. o niektorých prechodných opatreniach na upevnenie verejného poriadku;
4. § 40 zákona č. 40/1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti.

§ 22

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

4) Zákon č. 71/1967 Zb.

5) Zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) (úplné znenie č. 55/1984 Zb.).

85**Z Á K O N**

z 27. marca 1990

o petičnom práve

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Úvodné ustanovenia**§ 1**

(1) Každý má právo sám alebo spoločne s inými obracať sa na štátne orgány so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu, ktoré patria do pôsobnosti týchto orgánov (ďalej len „petície“).

(2) Právnické osoby môžu toto právo vykonávať, ak je to v súlade s cieľmi ich činnosti.

(3) Petíciou sa nemie zasahovať do nezávislosti súdu.

(4) Petícia nesmie vyzývať k porušovaniu ústavy a zákonov, popieraníu alebo obmedzovaniu osobných, politických alebo iných práv občanov pre ich národnosť, pohlavie, rasu, pôvod, politické alebo iné zmýšľanie, náboženské vyznanie a sociálne postavenie, alebo k rozniecovaniu nenávisťi a neznášanlivosti z týchto dôvodov alebo k násiliu alebo hrubej neslušnosti.

§ 2

Vo výkone petičného práva sa nesmie nikomu brániť. Výkon tohto práva nesmie byť nikomu na ujmu.

§ 3**Petičný výbor**

(1) Na zostavenie petície, obstaranie podpisov občanov pod ňu, doručenie petície štátnemu orgánu a rokovanie s ním môžu občania vytvoriť petičný výbor.

(2) Petičný výbor nie je právnickou osobou.

(3) Členovia petičného výboru sú povinný určiť osobu staršiu ako 18 rokov, ktorá ich bude zastupovať v styku so štátnymi orgánmi.

§ 4**Zhromažďovanie podpisov pod petíciu**

(1) Občan alebo petičný výbor môže každým spôsobom, ktorým neodporuje zákonu, vyzývať občanov, aby petíciu svojím podpisom podporili.

K podpisu pod petíciu občan uvedie svoje meno, priezvisko a bydlisko. Musí sa umožniť, aby sa s obsahom petície pred podpisom riadne oboznámil. K podpisu sa nesmie žiadnym spôsobom nútiť.

(2) Pokiaľ podpisové archy neobsahujú text petície, musia sa označiť tak, aby bolo zrejmé, aká petícia má byť podpismi podporená; ďalej na nich musí byť uvedené meno, priezvisko a bydlisko toho, kto petíciu zostavil, alebo meno, priezvisko a bydlisko toho, kto je oprávnený členov petičného výboru v tejto veci zastupovať.

(3) Na účel uvedený v odseku 1 sa môžu petície a podpisové archy vystaviť aj na miestach prístupných verejnosti. Na to nie potrebné povolenie štátneho orgánu, nesmie však dôjsť k obmedzeniu premávky motorových a iných vozidiel a k rušeniu verejného poriadku.

(4) Zhromažďovaním podpisov na mieste prístupnom verejnosti sa môže poveriť osoba, ktorá dovŕšila vek 16 rokov.

§ 5**Podanie a vybavenie petície**

(1) Petícia musí byť písomná a musí byť pod ňou uvedené meno, priezvisko a bydlisko toho, kto ju podáva; ak podáva petíciu petičný výbor, uvedú sa mená, priezviská a bydliská všetkých členov výboru a meno, priezvisko a bydlisko toho, kto je oprávnený členov výboru v tejto veci zastupovať.

(2) Štátny orgán, ktorému sa petícia adresuje, je povinný ju prijať. Ak vec nepatrí do jeho pôsobnosti, petíciu do 5 dní postúpi príslušnému štátnemu orgánu a upovedomí o tom toho, kto petíciu podal.

(3) Štátny orgán, ktorý petíciu prijal, je povinný posúdiť jej obsah a do 30 dní písomne odpovedať tomu, kto ju podal alebo tomu, kto zastupuje členov petičného výboru. V odpovedi uvedie stanovisko k obsahu petície a spôsob jej vybavenia.

§ 6

Ak vzišla petícia zo zhromaždenia,¹⁾ platia pre ňu ustanovenia § 1, 2 a 5 tohto zákona s tým, že musí byť uvedené, z akého zhromaždenia vzišla a ako bola zhromaždením schválená; petičným výborom sa rozumie zvolávateľ zhromaždenia.

1) Zákon č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve.

Spoločné ustanovenia

§ 9

§ 7

Štátne orgány upravujú spôsob prijímania, prerokovania a vybavovania petícií im adresovaných vo svojich rokovacích poriadkoch alebo obdobných predpisoch.

Ustanovenia iných právnych predpisov upravujúce konanie pred štátnymi orgánmi a prijímanie a vybavovanie sťažností, oznámení a podnetov neplatia pre prijímanie a vybavovanie petícií podľa tohto zákona.

§ 8

Pokiaľ sa v tomto zákone hovorí o štátnych orgánoch, rozumejú sa tým aj právnické osoby, ktorým bola pôsobnosť štátneho orgánu zverená.

§ 10

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

86**Z Á K O N**

z 28. marca 1990,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači
a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch**

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

3. § 4 znie:

„§ 4

Čl. I

Zákon č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch v znení zákona č. 84/1968 Zb., zákona č. 127/1968 Zb., zákonného opatrenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia č. 99/1969 Zb., zákona SNR č. 131/1970 Zb. a zákona ČNR č. 146/1971 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 1 ods. 1 znie:

„(1) V súlade s ústavne zaručenou slobodou prejavu, slova a tlače využívajú občania periodickú tlač a ostatné hromadné informačné prostriedky na to, aby ich prostredníctvom získavali informácie a verejne vyjadrovali svoje názory.“

V § 1 ods. 2 sa slovo „pracujúcim“ nahrádza slovom „občanom“ a posledná veta sa vypúšťa.

2. § 2 sa vypúšťa.

Periodickú tlač môžu vydávať československé právnické osoby, ako aj československí štátni občania, ktorí dosiahli vek 18 rokov. Iné právnické a fyzické osoby môžu vydávať periodickú tlač len so súhlasom príslušného orgánu štátnej správy Českej alebo Slovenskej republiky príslušného podľa sídla vydávateľa.“

4. V § 6 sa slová „8 týždňov“ nahrádzajú slovami „tridsať dní“.

§ 6 písm. b) znie:

„b) jeho obsahové zameranie.“

V § 6 písm. g) sa za čiarku dopĺňa text „ak je vydávateľom jednotliviec, nemusí určiť šéfredaktora.“

§ 6 písm. h) sa vypúšťa.

5. § 7 znie:

„§ 7

(1) S vydávaním periodickej tlače sa môže začať až po registrácii. Ak prihláška nemá náležitosti podľa § 6 alebo ak sú údaje v nej neúplné alebo nepresné, orgán vykonávajúci registráciu na to toho, kto prihlášku podal, bezodkladne, najneskôr však do 3 dní od jej doručenia, upozorní s tým, že konanie o registrácii sa začne po odstránení väd prihlášky.

(2) Konanie o registrácii sa začne dňom, keď orgánu vykonávajúcemu registráciu došla prihláška obsahujúca požadované náležitosti. Orgán vykonávajúci registráciu je povinný registráciu vykonať do 15 dní odo dňa, keď mu taká prihláška došla; o vykonaní registrácie vydá potvrdenie.

(3) Ak ten, kto podal prihlášku, nedostne do 30 dní odo dňa, keď prihláška došla orgánu vykonávajúcemu registráciu, potvrdenie o vykonaní registrácie ani upozornenia podľa odseku 1, je dňom registrácie deň nasledujúci po uplynutí tejto lehoty; o tom vydá orgán vykonávajúci registráciu tomu, kto prihlášku podal, potvrdenie.

(4) Vydávateľ je povinný oznamovať orgánu, ktorý vykonal registráciu, každú zmenu v údajoch obsiahnutých v prihláške. Zmena sa môže vykonať až potom, keď ju tento orgán zaregistroval; pritom sa ustanovenia odsekov 2 a 3 použijú obdobne.“.

6. § 8 znie:

„§ 8

Registrácia stratí platnosť a oprávnenie vydávať periodickú tlač zanikne,

- a) ak sa vydávanie periodickej tlače nezačne do jedného roka po vykonanej registrácii,
- b) ak sa preruší vydávanie novín na dobu dlhšiu ako šesť mesiacov a časopisu alebo inej periodickej tlačoviny na dobu dlhšiu ako jeden rok.“.

7. § 10 znie:

„§ 10

(1) Za periodickú tlač zodpovedá vydávateľ, za ostatné hromadné informačné prostriedky príslušná organizácia, na ktorú sa vzťahujú všetky ďalšie ustanovenia platné pre vydávateľa.

(2) Z poverenia vydávateľa riadi hromadný informačný prostriedok šéfredaktor. Ďalej sa na

riadení hromadného informačného prostriedku môže podieľať redakčná rada. Rozsah jej účasti na riadení hromadného informačného prostriedku, jej zodpovednosť, spôsob vymenúvania a odvolávania jej členov určí vydávateľ.

(3) Ak vydávateľ určí šéfredaktora, zodpovedá vydávateľovi za obsah jednotlivého vydania hromadného informačného prostriedku, najmä potom za to, aby obsah hromadného informačného prostriedku neporušil zákonom chránené záujmy spoločnosti, občanov a organizácií.

(4) Ak plní pri niektorých hromadných informačných prostriedkoch úlohy šéfredaktora zástupca šéfredaktora, vedúci redaktor alebo predseda redakčnej rady, vzťahujú sa na nich všetky ustanovenia platné pro šéfredaktora.

(5) Nedoťknutá zostáva zodpovednosť autorov informácií vyplývajúca z platných predpisov.“.

8. § 11 znie:

„§ 11

Šéfredaktorom alebo redaktorom môže byť ten, kto je na to občiansky a odborne spôsobilý.“.

9. § 12 znie:

„§ 12

Šéfredaktor a ostatní redaktori požívajú pri výkone svojej činnosti ochranu podľa platných predpisov proti všetkým formám nátlaku smerujúceho k mareniu ich činnosti.“.

10. § 13 ods. 1 sa vypúšťa.

Odseky 2 až 4 sa označujú ako odseky 1 až 3.

11. § 21 znie:

„§ 21

O spôsobe rozširovania periodickej tlače rozhodujú vydávateľia.“.

12. V § 23 sa koniec ustanovenia za zátvorkou upravuje takto: „... sú zakázané, ak ich obsah propaguje násilie a vojnu, fašistickú alebo nacistickú ideológiu, rasovú diskrimináciu alebo inak odporuje ľudskosti alebo útočí proti celistvosti republiky a základom jej ústavného zriadenia alebo porušuje medzinárodné dohody.“.

13. Do časti IX „Záverečné ustanovenia“ sa vkladá § 26a, ktorý znie:

„§ 26a

Práva a povinnosti šéfredaktora podľa tohto zákona má jednotlivец, ktorý periodickú tlač vydáva, ak inú osobu ako šéfredaktora neustanovil (§ 10 ods. 2).“.

prechodných opatreniach v oblasti tlače a ostatných hromadných informačných prostriedkov.

Čl. III

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Zrušuje sa zákon č. 127/1968 Zb. o niektorých

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

87

Z Á K O N

z 28. marca 1990,

ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 131/1982 Zb. (úplné znenie č. 70/1983) a zákona č. 188/1988 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 13 znie:

„§ 13

(1) Občan má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť občana alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má občan tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.“.

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

88

Z Á K O N

z 28. marca 1990,

ktorým sa menia a dopĺňajú predpisy o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

1. Zákon č. 194/1949 Zb. o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva v znení zákona č. 72/1958 Zb. a zákona 165/1968 Zb. sa mení takto:

Ustanovenie § 7 zákona č. 194/1949 Zb. o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva v znení zákona č. 72/1958 Zb. sa vypúšťa.

2. Ustanovenie § 14a zákona Českej národnej rady č. 39/1969 Zb. o nadobúdaní a strácaní štátneho občianstva Českej socialistickej republiky v znení zákonného opatrenia Predsedníctva Českej národnej rady č. 124/1969 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 39/1969 Zb.; ustanovenie § 15 zákona Slovenskej národnej rady č. 206/1968 Zb. o nadobúdaní a strácaní štátneho občianstva Slovenskej socialistickej republiky, strácajú platnosť.

Čl. II

1. a) Rozhodnutia o odňatí štátneho občianstva vydané podľa predpisov uvedených v čl. I sa zrušujú s účinnosťou od ich vydania.
- b) Osoby, ktorým sa štátne občianstvo odňalo, sa odo dňa účinnosti tohto zákona považujú za osoby prepustené zo štátneho zväzku.
2. a) Ak ten, ktorého sa rozhodnutie uvedené v bode 1 písm. a) týka, chce zostať československým štátnym občanom, môže to

najneskôr do 31. decembra 1993 písomne oznámiť priamo alebo prostredníctvom diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu Československej socialistickej republiky v cudzine príslušnému ústrednému orgánu štátnej správy,¹⁾ podľa toho, na území ktorej republiky mal posledný trvalý pobyt. Pokiaľ tak urobí, bude sa predpokladať, že neprestal byť československým štátnym občanom; z toho mu nesmie vzniknúť žiadna ujma.

- b) Účinky uvedené v bode 2 písm. a) druhej vete nastávajú dňom, keď oznámenie občana došlo príslušnému ústrednému orgánu štátnej správy; o tom mu tento orgán vydá osvedčenie.
3. a) Osobám, ktoré boli prepustené zo štátneho zväzku v čase od 1. októbra 1949 do 31. decembra 1989, bude štátne občianstvo udelené, ak o to požiadajú najneskôr do 31. decembra 1993 priamo alebo prostredníctvom diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu Československej socialistickej republiky v cudzine príslušný ústredný orgán štátnej správy.
- b) Štátne občianstvo nemožno podľa bodu 3 písm. a) udeliť, pokiaľ by to bolo v rozpore s medzinárodnými zväzkami, ktoré Československá socialistická republika prevzala.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

1) Zákon ČNR č. 2/1969 Zb. o zriadení ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy Českej socialistickej republiky v znení neskorších predpisov.
Zákon SNR č. 207/1968 Zb. o zriadení ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky v znení neskorších predpisov.

89

ZÁKON

z 28. marca 1990,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon)

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon) sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 za slovom „rozvoj“ záver vety znie: „... literárnej, vedeckej a umeleckej tvorby.“.

2. V § 2 ods. 1 sa na konci dopĺňa nová veta tohto znenia: „Za predmet ochrany sa považujú aj programy počítačov, pokiaľ spĺňajú pojmové znaky diel podľa tohto zákona.“.

3. V § 6 prvej vete sa slovo „vytvoreného“ nahrádza slovom „vyjadreného“.

4. § 13 znie:

„§ 13

(1) Pri každom použití diela patrí autorovi, s výnimkami uvedenými v § 15, autorská odmena. Výška tejto odmeny sa spravuje podľa hodnoty diela a jeho významu pre spoločnosť.

(2) Autori diel, ktoré možno vzhľadom na ich povahu rozmnožovať pre vlastnú osobnú potrebu [§ 15 ods. 2 písm. a)] na podklade

- a) rozhlasového alebo televízneho vysielania alebo
- b) zvukovej, obrazovej alebo zvukovo-obrazovej snímky vyrobenej jej výrobcom (§ 45)

prenesením pomocou technického zariadenia na nenahrané nosiče záznamu majú právo na odmenu voči výrobcom takých nosičov, prípadne ich dovozcom, ako aj voči tým, ktorí snímky, ktoré môžu na vyhotovenie rozmnoženiny slúžiť, verejne požičujú. Právo na odmenu možno uplatňovať iba spoločne s obdobnými právami uvedenými v § 39 ods. 1, § 45 ods. 4 a § 46 ods. 3, a to len prostredníctvom organizácií uvedených v § 44. Právo na odmenu neprislúcha, pokiaľ ide o nenahrané nosiče záznamov na vývoz alebo pre prevádzkové potreby organizácie.

(3) Sadzby autorských odmien za použitie diela a spôsob ich platenia, ako aj rozdelenie odmeny uvedenej v odseku 2 medzi jednotlivé skupiny oprávnených subjektov môže upraviť Ministerstvo kultúry Českej republiky a Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo kultúry“) všeobecne záväzným právnym predpisom.“.

5. V § 14 ods. 2, § 18, § 22 ods. 1 a 4, § 39 ods. 2 a § 44 ods. 2 sa vypúšťajú slová „školstva a“.

6. § 15 ods. 2 písm. a) sa dopĺňa slovami „ustanovenie § 13 ods. 2 tým nie je dotknuté;“.

7. V § 15 ods. 2 písm. h) sa vypúšťa slovo „socialistickú“ a za bodkočiarkou slovo „socialistickej“.

8. § 15 ods. 2 sa dopĺňa písmenami j) a k), ktoré znejú:

- „j) zhotoví rozmnoženinu rozobraného vydania diela pre potrebu verejnej knižnice na dokumentačné účely a na účely vedeckého výskumu;
- k) rozmnoží vydané dielo osobitnou technikou pre potreby nevidomých.“.

9. V § 15 sa za odsek 3 pripája nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Oprávnený vlastník rozmnoženiny počítačového programu nie je povinný získať autorovo privolenie na vyhotovenie rozmnoženiny alebo úpravy takého programu, ak potrebuje túto rozmnoženinu alebo úpravu pre vlastnú prevádzku počítača, pre ktorý bol tento program získaný, na archívne účely, prípadne na nahradenie oprávnene získanej rozmnoženiny, ktorá sa stratila, zničila alebo inak znehodnotila; za vyhotovenie takej rozmnoženiny nie je ani povinnosť poskytnúť autorovi osobitnú odmenu.“.

10. Doterajší text § 16 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa novými odsekmi 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Za súčasť bezdrôtového rozhlasového alebo televízneho vysielania sa považuje súčasný, úplný a nezmenený prenos takého vysielania po drôte alebo iným spôsobom uskutočnený tou istou organizáciou. Umožnenie príjmu rozhlasového alebo televízneho vysielania na prijímačoch obyvateľov toho istého domu, prípadne domov bezprostredne súvisiacich pomocou anténových zariadení (tzv. spoločné televízne antény) sa za osobitné použitie nepovažuje.“.

(3) Organizácie oprávnené na verejné oznamovanie diel po drôte alebo iným spôsobom môžu prenášať diela tvoriace súčasť rozhlasového alebo televízneho programu vysielaného inou organizáciou, sú však povinné uviesť autora, dielo a poskytnúť autorovi odmenu za každý prenos.“.

11. § 17 znie:

„§ 17

(1) Zamestnávateľ môže používať na plnenie úloh patriacich do predmetu jeho činnosti vedecké alebo umelecké dielo vytvorené jeho pracovníkom na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru bez ďalšieho autorovho privolenia.

(2) Zamestnávateľ, do ktorého predmetu činnosti patrí vydávať alebo inak uverejňovať diela, môže vydať alebo inak uverejniť dielo svojho pracovníka vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru len s privolením autora. Ak mu autor odopiera udeliť privolenie bez závažných dôvodov, môže sa zamestnávateľ domáhať tohto privolenia na súde.

(3) Autor diela, ktoré bolo vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru k zamestnávateľovi, môže udeliť privolenie na vydanie alebo iné uverejnenie diela len s jeho súhlasom. Ak mu zamestnávateľ odopiera udeliť súhlas bez závažného dôvodu, môže sa autor domáhať tohto súhlasu na súde.

(4) Podrobnejšie podmienky použitia diela vytvoreného na splnenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru k zamestnávateľovi upravuje zmluva. Ak táto zmluva neurčuje inak, je zamestnávateľ oprávnený požadovať, aby mu autor z prijatej autorskej odmeny primerane prispel na náhradu nákladov, ktoré na vytvorenie diela vynaložil.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 platia obdobne pre diela vytvorené na splnenie povinností vyplývajúcich z členského pomeru k organizácii.“

12. V § 18 sa vypúšťa odsek 1; zároveň sa zrušuje číslovanie odsekov.

13. V § 18 sa slovo „minister“ nahrádza slovom „ministerstvo“.

14. V § 19 ods. 3 sa slovo „organizáciu“ nahrádza slovom „osobu“, za slovom „spôsobom“ sa vkladá bodka a zvyšok vety uvedený v zátvorke sa vypúšťa.

15. § 20 sa vypúšťa.

16. § 21 sa upravuje takto:

„§ 21

Ak zanikne právnická osoba alebo ak zomrie fyzická osoba, na ktorú bolo prevedené právo použiť dielo, bez právneho nástupcu, autor opäť nadobudne právo rozhodovať o ďalšom použití diela.“

Kde sa ďalej v zákone uvádza výraz „organizácia“, rozumie sa tým, pokiaľ z povahy vecí nevyplýva inak, právnická alebo fyzická osoba.

17. V § 22 ods. 1 sa veta za bodkočiarkou nahrádza takto: „podmienky šírenia diela môžu obsahovať i hromadné zmluvy.“

18. V § 32 ods. 1 sa na konci pripája táto

veta: „Ak vznikla porušením práva závažná ujma nemajetkovej povahy, má autor právo na zadosťučinenie v peňažnej sume, pokiaľ by sa priznanie iného zadosťučinenia nejavilo postačujúce; výšku peňažného zadosťučinenia určí súd, ktorý prihliadne najmä na rozsah vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.“

19. § 33 ods. 1 znie:

„(1) Autorské právo trvá, pokiaľ sa ďalej neustanovuje inak, po dobu autorovho života a 50 rokov po jeho smrti, pri dielach spoluautorov a pri spojených dielach vytvorených na účely používania v tomto spojení 50 rokov po smrti toho z nich, ktorý ostatných prežil.“

20. V § 33 ods. 4 sa číslovka „25“ nahrádza číslovkou „50“.

21. § 37 ods. 1 písm. d) znie:

„d) na použitie jeho výkonu pre osobitnú potrebu používateľa; tým nie je dotknuté ustanovenie § 13 ods. 2 (§ 39 ods. 1).“

22. § 38 znie:

„§ 38

Práva výkonných umelcov trvajú 50 rokov od konca roka, v ktorom bol záznam výkonu vyhotovený.“

23. § 39 ods. 1 znie:

„(1) Ustanovenia § 5 až 9, § 12, § 13 ods. 2 a 3, § 14 ods. 1, § 15 ods. 3, § 16 ods. 2 a 3, § 19, § 21 až 23, § 26 a 27, § 29, § 32 ods. 1 a 2, § 33 ods. 7, § 34 a § 35 ods. 2 sa vzťahujú obdobne na výkonných umelcov a ich výkony; to isté platí o § 35 ods. 1 s tým, že trvanie práva sa spravuje podľa § 38.“

24. V § 40 a § 41 ods. 3 sa vypúšťa slovo „socialistické“.

25. § 44 ods. 1 a 2 znejú:

„(1) Ministerstvo kultúry môže priznať organizáciám zastupujúcim autorov alebo výkonných umelcov vo výkone práv podľa tohto zákona výhradné oprávnenie, aby v rámci svojej pôsobnosti

a) udieľali privolenie na používanie diel a výkonov a vyberali autorské odmeny a odmeny výkonných umelcov,

b) vyberali príspevky pre kultúrne fondy, prípadne na plnenie týchto úloh organizácie zriadiť.

(2) Priznanie výhradného oprávnenia podľa odseku 1 nebráni tomu, aby autor alebo výkonný umelec vykonával svoje práva podľa tohto zákona bez prostredníctva organizácií tam uvedených.“

Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 3.

26. § 45 ods. 2 písm. b) znie:

„b) na vyhotovenie rozmnoženín zvukového záznamu alebo snímky pre inú než vlastnú osobnú

potrebu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 13 ods. 2 (§ 45 ods. 4),“.

27. V § 45 sa odseky 3 a 4 nahrádzajú novými odsekmi 3 až 5, ktoré znejú:

„(3) Za privolenie podľa odseku 2 má výrobca právo na náhradu, ktorej výšku môže upraviť ministerstvo kultúry všeobecne záväzným právnym predpisom; pritom môže ustanoviť i výnimky z povinnosti poskytnúť náhradu.

(4) Ustanovenia § 13 ods. 2 a 3 sa vzťahujú obdobne na výrobcov zvukových záznamov.

(5) Právo výrobcu zvukových záznamov trvá 50 rokov od konca roka, v ktorom bol záznam vyhotovený.“.

28. V § 46 ods. 2 veta za bodkočiarkou znie: „za privolenie má organizácia právo na náhradu, ktorej výšku môže upraviť ministerstvo kultúry všeobecne záväzným právnym predpisom; pritom môže ustanoviť aj výnimky z povinnosti poskytnúť náhradu.“.

29. V § 46 sa odsek 3 nahrádza novými odsekmi 3 a 4, ktoré znejú:

„(3) Ustanovenia § 13 ods. 2 a 3 sa vzťahujú obdobne na rozhlasové a televízne organizácie.

(4) Právo rozhlasových a televíznych organizácií trvá 50 rokov od konca roka, v ktorom sa vysielanie po prvý raz uskutočnilo.“.

30. § 49 sa vypúšťa.

31. § 53 ods. 2 sa upravuje takto:

„(2) Spory o nárokoch vyplývajúcich z tohto zákona rozhodujú súdy.“.

Čl. II

Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov vyhlásilo úplné znenie zákona č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon), ako vyplýva zo zmien a doplnkov vykonaných týmto zákonom.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júnom 1990.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

90**Z Á K O N**

z 28. marca 1990,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 47/1956 Zb. o civilnom letectve (letecký zákon)
v znení zákona č. 40/1964 Zb. a zákona č. 43/1976 Zb.**

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 47/1956 Zb. o civilnom letectve (letecký zákon) v znení zákona č. 40/1964 Zb. a zákona č. 43/1976 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 6 ods. 3 sa vypúšťajú slová: „pri plnení svojich úloh“.

2. § 53 znie:

„§ 53

(1) Leteckú dopravu cestujúcich, batožín, zásielok a pošty a letecké práce za odplatu môžu uskutočňovať organizácie pre prevádzkovanie leteckej dopravy a organizácie vykonávajúce letecké práce [§ 6 ods. 1 písm. a)].

(2) Iné organizácie, než sú uvedené v odseku 1, a čl. štátni občania, môžu uskutočňovať za

odplatu leteckú dopravu alebo vykonávať letecké práce iba so súhlasom Federálneho ministerstva dopravy vydaným na základe žiadosti organizácie alebo občanov.

(3) Žiadosť o súhlas na uskutočňovanie leteckej dopravy alebo leteckých prác za odplatu musí obsahovať:

- a) skutočnosti rozhodné pre posúdenie spôsobilosti žiadateľa na zabezpečenie zamýšľaného rozsahu a podmienok prevádzky; ak prevádzka alebo jej zabezpečenie vyžaduje súčinnosť s inou organizáciou, doklad o spôsobe tejto súčinnosti,
- b) dopravné podmienky, tarify a ceny poskytovaných služieb, ktoré podliehajú schváleniu alebo vyhláseniu Federálneho ministerstva dopravy."

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.**Dubček** v. r.**Čalfa** v. r.

OPATRENIA
FEDERÁLNYCH ORGÁNOV A ORGÁNOV REPUBLÍK

OPATRENIE
Štátnej banky československej

z 22. marca 1990,

ktorým sa ustanovujú prípustné odchýlky od úrokovej sadzby z úveru poskytovaného bankám Štátnou bankou československou pri úrokovaní vkladov právnických osôb v bankách a sporiteľniach a úverov právnickým osobám od bánk a sporiteľní

Štátna banka československá podľa § 11 ods. 2 zákona č. 158/1989 Zb. o bankách a sporiteľniach ustanovuje: 1990 sa vypúšťa v § 1 ods. 1 text pod písmenom a) a v § 1 ods. 2 písm. c) text za čiarkou.

§ 1

V opatrení Štátnej banky československej z 2. januára 1990 v čiaske 1 Zbierky zákonov ročníka

§ 2

Toto opatrenie nadobúda účinnosť 1. aprílom 1990.

Predseda:

Ing. **Tošovský** v. r.

